

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 652/2024-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a zo sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 15CbZm/2/2009, proti postupu Krajského súdu v Trnave v konaniach vedených pod sp. zn. 21CoZm/4/2017 a sp. zn. 31CoZm/2/2023, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 2CoZm/10/2023 a sp. zn. 2CoZm/5/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa opakovane podanou ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 11. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15CbZm/2/2009 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje vyslovenie porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, ako aj práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Navrhuje uloženie príkazu okresnému súdu konať

v napadnutom konaní vedenom bez zbytočných prietáhov, priznať primerané finančné zadostučinenie od okresného súdu v sume 48 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Sťažovateľka písomným podaním z 29. októbra 2024 dopĺňa a rozširuje pôvodný petit svojej ústavnej sťažnosti a žiada konštatovanie porušenie základných práv uvedených v bode 1 odôvodnenia tohto uznesenia aj postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 21CoZm/4/2017 a sp. zn. 31CoZm/2/2023 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“, spolu s odvolacím súdom ďalej aj „krajské súdy alebo „súdy druhej inštancie“) v konaniach vedených pod sp. zn. 2CoZm/10/2023 a sp. zn. 2CoZm/5/2024. Upravuje petit vo vzťahu k príkazu konať a uložiť ho krajskému súdu, priznať primerané finančné zadostučinenie od okresného súdu v sume 48 000 eur a od krajského súdu v sume 25 000 eur a náhradu trov konania, ktoré žiada zaplatiť od okresného súdu a krajského súdu spoločne a nerozdielne. Žiada tiež, aby v jej veci bolo nariadené ústne pojednávanie, a to na účel odstrániť stav právnej neistoty voči obom porušovateľom (bod 73 doplnenia ústavnej sťažnosti).

3. Z ústavnej sťažnosti, ako aj príloh k nej priložených a ostatného spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľka je sporovou stranou v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 15CbZm/2/2009 v procesnom postavení žalobkyne, ktorá sa žalobou doručenou 11. novembra 2008 proti žalovanej domáhala zaplata zmenkovej sumy 79 686,28 eur s príslušenstvom a odmeny 265,62 eur. Okresný súd vydal 9. februára 2009 zmenkový platobný rozkaz č. k. 9Zm/13/2018-22. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 15CbZm/2/2009 z 23. júla 2014 bola žaloba zamietnutá a zmenkový platobný rozkaz z 9. februára 2009 bol zrušený. Uznesením krajského súdu sp. zn. 21CoZm/38/2014 z 3. decembra 2015 bol rozsudok okresného súdu z 23. júla 2014 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Rozsudkom okresného súdu č. k. 15CbZm/2/2009-555 z 29. marca 2017 bol zmenkový platobný rozkaz z 9. februára 2009 ponechaný v platnosti. Na základe odvolania podaného žalovanou Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudkom sp. zn. 21CoZm/4/2017 z 18. septembra 2018 rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz okresného súdu z 9. februára 2009 ponechal v platnosti a sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1Obdo/6/2020 z 22. júla 2020 bolo dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z 18. septembra 2018 odmietnuté a sťažovateľke bol priznaný nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Nálezom ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 254/2021 z 9. septembra 2021 bolo vyslovené porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie žalovanej rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 18. septembra 2018. Ústavný súd v kasačnom náleze označil postup odvolacieho súdu, ktorým neprihliadol na späťvzatie žaloby zo strany sťažovateľky z dôvodu chýbajúceho riadneho podpisu osoby, ktorá podanie urobila, a to s prihliadnutím na sťažovateľkou následne doručené podanie, ktorým úkon späťvzatia poprela a označila za podvod, v dôsledku čoho odvolací súd nevyzýval na odstránenie vady podania späťvzatia a predmetný úkon vyhodnotil ako úkon pochybný v súvislosti s nedostatkom individualizácie osoby s prejavenu vôľou, za arbitrárny. V kasačnom náleze uložil odvolaciemu súdu pri opätovnom posúdení veci povinnosť riadne zistiť skutkový stav veci, predovšetkým dôsledným spôsobom preskúmať sporné podanie, a to aj z hľadiska overenia náležitostí osvedčovacích doložiek podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky

poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Notársky poriadok“). Citované rozhodnutie odvolacieho súdu bolo zároveň zrušené a vec bola vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Spis bol odvolaciemu súdu vrátený 14. decembra 2021 (konanie vedené pod sp. zn. 31CoZm/5/2021), ktorý následne uznesením sp. zn. 31CoZm/5/2021 z 11. januára 2022 pripustil späťvzatie žaloby a rozsudok okresného súdu z 29. marca 2017 a zmenkový platobný rozkaz okresného súdu z 9. februára 2009 zrušil a konanie zastavil, pričom žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Spis bol následne okresnému súdu vrátený 12. januára 2022.

7. Na podklade podaného dovolania bolo uznesenie odvolacieho súdu z 11. januára 2022 uznesením najvyššieho súdu č. k. 1Obdo/37/2022-1105 z 21. júna 2023 zrušené a vec bola vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V kasačnom rozhodnutí dovolací súd identifikoval vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že v posudzovanom prípade odvolací súd neumožnil sťažovateľke vyjadriť sa k novým dôkazom zaobstaraným až v priebehu odvolacieho konania (vyšetrovací spis, vyjadrenie notárky) a nevyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovení Notárskeho poriadku, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité, avšak boli pre rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodujúce.

8. Spis bol predložený odvolaciemu súdu 18. júla 2023 a bola mu pridelená sp. zn. 31CoZm/2/2023. Následne 13. septembra 2023 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu zmeny funkčnej príslušnosti na prejednanie a rozhodnutie vo veci. Veci bola pridelená sp. zn. 2CoZm/10/2023. Zákonná sudkyňa JUDr. Viera Malinowska oznámila predsedovi krajského súdu svoju zaujatosť pre pomer k žalovanej, na podklade čoho bola uznesením krajského súdu sp. zn. 1Spr.R/4/2023 z 28. septembra 2023 vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci. Dňa 2. októbra 2023 bola vec pridelená do senátu krajského súdu v novom zložení. Následne krajský súd v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2CoZm/10/2023 konal a vrátil späť súdny spis okresnému súdu 29. februára 2024 z dôvodu chýbajúceho rozhodnutia o návrhu sťažovateľky na oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Okresný súd 23. mája 2024 vyzval sťažovateľku na osvedčenie skutočností týkajúcich sa oslobodenia od platenia súdneho poplatku, na čo sťažovateľka 17. júna 2024 odpovedala na výzvu okresného súdu, ktorý toho času koná a rozhoduje o žiadosti sťažovateľky o oslobodenie od súdneho poplatku. Od 21. augusta 2024 je vec na krajskom súde a konanie je vedené pod sp. zn. 2CoZm/5/2024.

II.

Argumentácia sťažovateľky

9. Sťažovateľka argumentuje, že konanie v jej veci začalo pred takmer 16 rokmi a do dnešného dňa nie je právoplatne skončené. Tvrdí, že je potrebné prihliadať na celkovú dĺžku súdneho konania, pričom pred všeobecnými súdmi oboch inštancií je vedené konanie opakovane. Uvedené preukazuje nesústredenosť, neefektívnosť a nehospodárnosť konajúcich súdov, ktoré vo veci sťažovateľky postupovali zmätočne a nesústredne, čím sa sťažovateľka po celú dobu nevie domôcť právoplatného rozhodnutia. Opakovane zdôrazňuje, že konanie nie je ako celok skončené, pokiaľ nie je rozhodnuté o všetkých zložkách návrhu vrátane náhrady trov konania, čo je vecou okresného súdu.

10. Sťažovateľka najmä vyčíta odvolaciemu súdu, že nesprávnym procesným postupom po vrátení veci na nové konanie nálezom ústavného súdu z 9. septembra 2021 jej znemožnil,

aby uskutočňovala procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Okrem toho odvolací súd nedal sťažovateľke možnosť vyjadriť sa k novému právnemu posúdeniu veci. Po vrátení veci odvolaciemu súdu z dôvodu kasačného nálezu ústavného súdu sťažovateľka nemala reálnu možnosť predstaviť vlastné argumenty k novému predbežnému právnemu posúdeniu veci, keďže odvolací súd vydal uznesenie bez toho, aby si splnil povinnosť a strany sporu oboznámil s novým predbežným právnym posúdením.

11. Svojou nečinnosťou v záhlaví označené súdy spôsobili dlhotrvajúci zásah do práv vlastníť a pokojne užívať majetok a práv na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka existencie zbytočných prietáhov, ako aj námietka porušenia majetkových práv a práva na spravodlivé súdne konanie postupom v záhlaví označených všeobecných súdov v napadnutom konaní a odvolacích konaniach.

13. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15Cbm/2/2009 a postupom krajských súdov v odvolacích konaniach vedených pod sp. zn. 21CoZm/4/2017, sp. zn. 31CoZm/2/2023, sp. zn. 2CoZm/10/2023:

14. Ústavný súd vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti považoval za vhodné požiadať okresný súd o vyjadrenie sa k jej obsahu (§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona o ústavnom súde). Okresný súd vo vyjadrení sp. zn. 1SprV/727/2024 zo 16. augusta uviedol podrobnú chronológiu procesných úkonov realizovaných v napadnutom konaní súdom prvej inštancie, z ktorého boli potvrdené ústavnému súdu už známe skutočnosti vo vzťahu ku skutkovému stavu súdneho sporu, a to že meritórna fáza rozhodovania súdom prvej inštancie bola skončená 29. marca 2017, keď okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 15CbZm/2/2009-555, ktorým zmenkový platobný rozkaz č. k. 9Zm/13/2018-22 z 9. februára 2009 ponechal v platnosti.

14.1. Okresný súd ďalej v podstatnej časti uviedol, že od júla 2017 bol spis z dôvodu podania opravných prostriedkov strán sporu opakovane na krajských súdoch (v Trnave a v Bratislave), opakovane i na najvyššom súde a tiež na Ústavnom súde Slovenskej republiky. Vec bola postupne pridelená šiestim sudcom z dôvodu odchodu sudcov na súd vyššieho stupňa, čo malo vplyv na dĺžku konania, tak ako aj správanie sťažovateľky (zmarenie troch pojednávaní 22. októbra 2009 – práceneschopnosť žalobkyne; 8. decembra 2009 – nedostavenie sa na pojednávanie bez ospravedlnenia; 22. apríla 2010 – termín zrušený na žiadosť zástupkyne žalobkyne).

V súčasnosti je spis od 12. augusta 2024 na Krajskom súde v Bratislave. Okresný súd považuje sťažnosť iba za čiastočne dôvodnú (s ohľadom na dĺžku trvania sporu), navrhuje, aby ju ústavný súd zamietol, resp. nevydal požadovaný nález, nesúhlasí s priznaním finančného zadosťučinenia.

15. Sťažovateľka už namietala zbytočné prietahy, ako aj porušenie majetkových práv a práva na spravodlivé súdne konanie postupom okresného súdu i oboch krajských súdov v označených konaniach skoršou ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 15. februára 2024, ktorá bola uznesením č. k. IV. ÚS 220/2024-27 zo 7. mája 2024, právoplatným 21. mája 2024, odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

16. S ohľadom na minimálny časový odstup opakovane podanej obsahovo i argumentačne totožnej ústavnej sťažnosti sťažovateľky (11. júla 2024, teda ani nie dva mesiace po právoplatnosti predchádzajúceho uznesenia) ústavný súd osobitne, reflektujúc body 24 a 33 odôvodnenia predchádzajúceho odmietajúceho uznesenia, v tejto časti taktiež považuje ústavnú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú.

17. K tomu záveru ústavný súd dodáva, že ak znova podrobil ústavnému prieskumu postup okresného súdu po právoplatnosti uznesenia č. k. IV. ÚS 220/2024-27 zo 7. mája 2024, nežiaduci zásah označeného súdu do základných práv namietaných sťažovateľkou v požadovanej ústavnoprávnej intenzite opätovne nevhliadol. V čase doručenia opakovanej ústavnej sťažnosti sťažovateľky na postup okresného súdu (11. júla 2024) sa súdny spis nachádzal v dispozícii okresného súdu, ktorý však rozhodoval len o žiadosti sťažovateľky o oslobodenie od súdneho poplatku. O tejto žiadosti okresný súd rozhodol 22. júla 2024 a následne 12. augusta 2024 bol súdny spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Postup okresného súdu bol z pohľadu časového rámca absolútne plynulý, a preto by ústavný súd musel v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

18. K predloženým námietkam sťažovateľky, ktorá opakovane žiada posúdiť konanie ako celok a argumentuje, že napadnuté konanie nie je právoplatne skončené, keďže ešte bude potrebné rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania a jej výške, ústavný súd v plnom rozsahu odkazuje na závery prezentované v bodoch 21 a 22 odôvodnenia uznesenia č. k. IV. ÚS 220/2024-27 zo 7. mája 2024.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2CoZm/5/2024:

19. V súvislosti s námietkou sťažovateľky o nečinnosti krajského súdu v poslednom odvolacom konaní a argumentáciou predostretou sťažovateľkou v doplnení jej ústavnej sťažnosti z 29. októbra 2024 ústavný súd poukazuje na to, že predmetné konanie sa pred krajským súdom začalo 21. augusta 2024. Odvolacie konanie vedené pred krajským súdom pod sp. zn. 2CoZm/5/2024 v čase písomného doplnenia a rozšírenia pôvodného petitu ústavnej sťažnosti vo vzťahu ku krajskému súdu trvalo niečo málo cez 2 mesiace (uvedené potvrdila aj samotná sťažovateľka v bode 36 doplnenia svojej ústavnej sťažnosti, pozn.). Hoci napadnuté konanie nie je ešte právoplatne skončené, ústavný súd v čase svojho rozhodovania o predloženej ústavnej sťažnosti v postupe krajského súdu existenciu kvalifikovaných prietahov nevhliadol.

20. Ústavný súd aj s odkazom na vlastnú judikatúru akcentuje, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, IV. US 513/2020). K takémuto záveru ústavný súd dospel i s prihliadnutím na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy a zložitosti veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 50/2015).

21. Na základe uvedeného ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2CoZm/5/2024 a obsahom označených práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí časti ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného túto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.3. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok a práva na pokojné užívanie majetku a základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie postupom okresného súdu a postupom krajských súdov v odvolacích konaniach sp. zn. 21CoZm/4/2017, sp. zn. 31CoZm/2/2023, sp. zn. 23CoZm/10/2023:

22. V súvislosti s opakovane vznesenou námietkou porušenia základných práv sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd s poukazom na bod 16 odôvodnenia tohto uznesenia, keď oproti dôvodom uvedeným v uznesení č. k. IV. ÚS 220/2024-27 zo 7. mája 2024 (body 34 až 37 jeho odôvodnenia), s ktorými sa stotožňuje, nezistil nijaké dôvody, pre ktoré by bolo možné rozhodnúť inak, a preto aj v tejto časti ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.4. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok a práva na pokojné užívanie majetku a základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2CoZm/5/2024:

23. Porušenie majetkových práv a práv na spravodlivý súdny proces sťažovateľka odôvodňuje nečinnosťou krajského súdu v odvolacom konaní, ktoré sa začalo 21. augusta 2024.

24. V súvislosti s namietaným porušením základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a práva zaručeného v čl. 1 dodatkového protokolu ústavný súd uvádza, že o prípadnom porušení označených práv by bolo možné uvažovať zásadne len vtedy, ak by zo strany všeobecného súdu primárne došlo k porušeniu niektorého zo základných práv, resp. ústavnoprocených princípov vyjadrených v čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. v spojení s ich porušením. Táto súvzťažnosť vyplýva z previazanosti posúdenia ústavnej udržateľnosti postupu všeobecného súdu v napadnutom konaní s predmetom jeho rozhodovania, ktorým je majetkové právo.

25. Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi postupom krajského súdu v odvolacom konaní vednom pod sp. zn. 2CoZm/5/2024 a porušením základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, v čl. 38 ods. 2 listiny, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru, neprichádzala do úvahy ani príčinná súvislosť s namietaným porušením základných práv sťažovateľky zaručených v čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, a vzhľadom na to ústavný súd aj túto časť ústavnej sťažnosti odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

26. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu a obdobne práva na spravodlivé súdne konanie, v ktorých obsahu niet zásadných odlišností, môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúvaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae* (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*).

27. Keďže ústavný súd nezistil, že by sa postup krajského súdu v označenom odvolacom konaní vyznačoval zbytočnými prietahmi takej intenzity, ktorá by odôvodňovala porušenie označených práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny či čl. 6 ods. 1 dohovoru v časti namietaného pojednania veci v primeranej lehote, a v konečnom dôsledku zapríčinil, že sťažovateľke bolo odňaté právo na súdnu ochranu či spravodlivé súdne konanie, bolo potrebné pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

28. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci vrátane žiadosti o nariadenie ústneho pojednávania stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

29. Celkom na záver nedá ústavnému súdu nespomenúť jeho rozhodnutie vo veci sp. zn. I. ÚS 532/2024, v súvislosti s ktorým dáva do pozornosti náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti, keď ani kvantita obsahu ústavných sťažností vygenerovaná prevažne prepisovaním všeobecných judikatúrnych východísk, ktoré ústavný súd pozná a ktoré nemajú žiadny faktický skutkový súvis so špecifickým postupom orgánov verejnej moci v rámci konkrétneho namietaného konania, nemôže oslobodiť sťažovateľov od povinnosti splniť si zákonnú povinnosť podať ústavnú sťažnosť so všetkými všeobecnými a osobitnými náležitosťami vrátane popisu skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa ich názoru dôjsť k porušeniu ich základných práv a slobôd (§ 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu